

Rechtzetting van de auteur

In het Gidsenblad 1993, nr 2, schreef ik op p. 64

"....Hierdoor is 't Oud Kerkhof, dat aangelegd werd omstreeks 1850 gedoemd om te verdwijnen in 2035...."

Dit is onjuist. Zie een onlangs aangebrachte mededeling waarvan u de tekst op onderstaande foto kunt lezen :

3. BEKNOPTE BIOGRAFIE VAN ENKELE BEKENDE PERSONEN, FAMILIES EN WELDOENERS DIE OP DIT KERKHOF RUSTEN (+ plaatsgegevens)

noot : 1ste cijfer = perknnummer
2de cijfer = rij of laag
3de cijfer = graf (nummering begint vanaf middenlaan!)

1) JOHN BAUWENS 1866 - 1955

(pare perken rechts van de middenlaan, nr 02-05-09)

John Bauwens werd geboren in Oostende op 31.03.1866. Getrouw aan een eeuwenoude familietraditie, stelde hij van jongsaf belang in alle zeevaartangelegenheden. Sedert 1883 drukte hij ononderbroken zijn stempel op bijna alle visserijzaken. Wat bij hem bijzonder opviel, was zijn drang naar vooruitgang, zijn initiatieven. Dank zij hem werd in 1885 de eerste stoomsloep in Oostende gebouwd.

Op zijn initiatief werd de eerste stoomspil ("donkey") geplaatst, wat voor de visserij een enorme omwenteling betekende. Met belangstelling volgde hij de technische evolutie die op visserijgebied in de andere landen werd waargenomen. Zijn blik ging voornamelijk naar Engeland, dat toen aan de top van de stoomvisserij stond. In de rederij "Pêcheries à Vapeur", die onder zijn impuls werd gesticht, speelde J. Bauwens een niet te onderschatten rol. Zijn werk zorgde ervoor dat onze vissersvloot beschouwd werd als de modernste van Europa. John Bauwens overleed in Oostende op 03.08.1955, op 86-jarige leeftijd als een man, wiens werk, vriendschap en ideaal voor alle stadsgenoten tot voorbeeld strekten. Bij besluit van het Schepencollege op 15.04.1956 werd aan de Stedelijke Visserijschool de naam "John Bauwens" toegevoegd.

(ref.: M. De Winter, Schoolarchief en "Het Visserijblad")

2) EDOUARD DUBAR 1803 - 1879

(pare perken rechts van de middenlaan, nr 06-04-20)

Edouard Dubar was een bekende Oostendse schilder en fotograaf.

Hij was één van de eerste leermeesters van James Ensor.

Omstreeks 1868 had hij een fotofragisch atelier en samen met zijn schoonzoon, baatte hij de drukkerij, de souvenirwinkel en het foto-atelier "E. Dubar & Daniels" uit in de Louisastraat.

Zijn vader Ignace was chirurg in Oostende en is de auteur van de "Ostégraphie de la baleine échoué à l'est du port d'Ostende le 4 novembre 1827" (Brussel, 1828).

(ref. N. Hostyn, Dubar & Daniels in "De Plate", 1980)

3) JAN DE CLERCK 1881 - 1962

(onpare perken links van de middenlaan, nr 05-13-05)

Jan De Clerck werd geboren in Oostende op 17.08.1881.

Als jongen bezocht hij de nonnenschool in de Sint-Sebastiaanstraat en van 1893 tot 1897 was hij leerling aan het OLV-college. In Brussel kwam J. De Clerck in contact met de kunstwereld en werd er leerling van de schilder Payen, een volgeling van J. Portaels.

Vóór de Eerste Wereldoorlog hield hij regelmatig één-manstentoonstellingen in de grote Oostendse hotels. Zijn doeken waren meestal zeer eigen impressionistisch-pointillistisch getinte marines en landschappen, ofwel stadsgezichten uit Oostende, Nieuwpoort of Brugge.

Hij schilderde ook folkloristische taferelen, waarin hij de Oostendse vissersfiguren centraal plaatste. Tijdens de Eerste Wereldoorlog verbleef hij in Engeland en schilderde er ook Engelse onderwerpen.

In 1930, bijna 50 jaar oud, huwde hij Marie de Smet, dochter van een welgestelde Oostendse immobiliënmakelaar en verhuisde naar de villa van zijn echtgenote in de Brusselstraat.

In de tuin werd een atelier en een expositieruimte gebouwd. Tijdens de Tweede Wereldoorlog verbleef hij met zijn vrouw in Brabant en maakte er tal van aquarellen. Ter gelegenheid van zijn 70ste verjaardag werd in 1951 nog een zomertentoonstelling met huldebetoon opgezet door een comité "De vrienden van Jan De Clerck". Hij overleed in Oostende op 24.02.1962. Aan zijn graf wordt jaarlijks een korte herdenkingsplechtigheid gehouden.

(ref. N. Hostyn)

4) FAMILIE ELLEBOUDT : DRUKKER - UITGEVERS

(pare perken rechts van de middenlaan, nr 06-08-13)

JEAN HENRI ELLEBOUDT (1803 - 1878) was drukker-uitgever van "L'Abeille" en "La Flandre Maritime"

ALPHONSE EMILE ELLEBOUDT (1836 - 1917) was gemeenteraadslid van Oostende en drukker-uitgever van "La Flandre".

ALPHONSE ELLEBOUDT (1864 - 1948) was stichter van "De Zeewacht" (het oudste Westvlaamse weekblad). Hij was een voorvechter van de toenmalige "Katholieke Partij", lange jaren gemeenteraadslid en Schepen van Openbare Werken van Oostende. Zijn verzameld journalistiek boekwerk "Oostende onder de Duitse Bezetting", geschreven tijdens de Eerste Wereldoorlog, heeft een historische waarde.

CHARLES ELLEBOUDT (1897 - 1968) zette de traditie verder.

De zoon van Charles, JACQUES ELLEBOUDT, gaf de zaak door aan zijn schoonzoon HUGES DE WAELE.

(ref. E.A. Van Haverbeke, "De Kwartierstaat van Charles Elleboudt" in Ostendiana II)

5) FAMILIE PANESI : SCHEEPSBOUWERS

In 1824 kwam ANDREAS PANESI, zoon van Benedictus Panesi, afkomstig uit het Italiaanse Genua, zich te Oostende als scheepsbouwer vestigen.

Hij legde zijn werven aan in het gebied, waar zich nu het station bevindt.

Zijn zoon, JOSEPH PANESI, richtte een tweede werf op, en wel op de plaats, waar thans de Ibisschool gelegen is.

Josephs zoon, de scheepsbouwer HENRI PANESI, was gevestigd in Blankenberge, maar zijn broer ANDRIES baatte de twee werven in Oostende uit. Henri Panesi verongelukte op zee tijdens de proefvaart met een nieuw schip, dat met man en muis verging.

HENRI PANESI junior (1870 - 1924) (onpare perken links van de middenlaan, nr 03-06-09) verlegde de werven naar de Werfkaai, gelegen aan het derde dok, waar zich nu het stadhuis bevindt.

Oudere Oostendenaars zullen zich nog herinneren hoe aldaar menig nieuw houten vissersvaartuig voor het eerst kennis maakte met het zilte nat.

RICHARD PANESI (1893 - 1984) (pare perken rechts van de middenlaan, nr 02-15-11), oudste zoon van Henri, zette de familietraditie voort en verhuisde de werf naar de vissershaven.

Zoon Richard tenslotte, die net als zijn voorvaderen zijn sporen heeft verdiend als zeescheepsbouwkundige, schakelde over van hout naar staalbouw.

(ref. "Het Laatste Nieuws", 1964)

6) Paster Pype (1854 - 1926)

(pare perken rechts van de middenlaan, nr 08-06-01)

Paster Pype is één van de grote figuren uit de Oostendse visserijwereld.

Hij wordt de "Vader der Vissers" genoemd.

Hij werd geboren op 13.01.1854 in Geluwe en werd in 1884 onderpastoor op St.-Petrus & Paulus in Oostende.

In mei 1886 werd hij aangesteld als eerste aalmoezenier-ter-zee. Zijn taak bestond erin dienst te doen op de wachtschepen.

Deze boten doorkruisten de Noordzee in alle richtingen en hadden als opdracht, toezicht uit te oefenen op de visserij, de geschillen te beslechten,

de vissers in hun nood bij te staan en de zielezorg van de manschappen en de vissers te behartigen.

In 1887 stichtte hij de Vrije Vissersschool Sint-Andreas.

Die instelling leverde zo goed werk dat zelfs deskundigen uit verschillende landen een bezoek brachten aan de beroemde school. Ook de vissersmeisjes werden niet vergeten en met de hulp van de Zusters van de H. Vincentius werd een naai- en kookschool, de "Germana" gesticht.

Nadien richtte Paster Pype de Vrije Vissersgilde "'t Zal Wel Gaan" op, om het vissersvolk te helpen in hun verdere opgang naar algemene sociale ontwikkeling.

In zijn vrije tijd greep hij naar de pen en liet hij zijn ervaringen via het geschreven woord aan zijn vissers kennen.

Van zijn hand verschenen een omvangrijk werk en talrijke boeken en bijdragen over de visserij. Men zegt van hem dat hij zijn vissers zo beminde, dat hijzelf om hen te voeden, honger heeft geleden.

Hij overleed in Oostende op 03.06.1926.

Aan zijn graf wordt jaarlijks een korte herdenkingsplechtigheid gehouden.

(ref. Herdenkingscomité Paster Pype "Menhère Herrie" (Geluwe))

